



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1288/06
07.03.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, mr Ljubice Jeremić, Biljane Dragojević, Slađane Nakić – Momirović i Vlaste Jovanović, članova veća, u pravnoj stvari tužioca Državna zajednica Srbija i Crna Gora, koju zastupa Generalni sekretarijat Saveta ministara, protiv tuženog BB, čiji je punomoćnik BA, advokat, radi iseljenja i po protivtužbi BB protiv Državne zajednice Srbija i Crna Gora, radi utvrđenja, uz učešće umešača na strani tužioca VV, odlučujući o reviziji tuženog – protivtužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu broj Gž. 7288/05 od 16. februara 2006. godine, u sednici održanoj 07. marta 2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog – protivtužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu broj Gž. 7288/05 od 16. februara 2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Prvog opštinskog suda u Beogradu IV P. broj 2064/04 od 05. novembra 2004. godine, izrekom u tački I odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev da se tuženi obaveže da se sa svim licima i stvarima iseli iz stana u Beogradu u ulici GG broj aa, stan broj vv, te da stan preda tužiocu u državinu na slobodno raspolaganje i korišćenje. Izrekom u tački II usvojen je protivtužbeni zahtev i utvrđeno da tuženi ima pravo da u svojstvu zakupca ne neodređeno vreme koristi stan broj vv u zgradi broj aa u ulici GG u Beogradu, što je tužilac dužna da prizna i trpi. Izrekom u tački III obustavljen je parnični postupak u delu protivtužbenog zahteva kojim je tuženi tražio da se utvrdi da članovi njegovog porodičnog domaćinstva imaju pravo korišćenja navedenog stana, kao u delu zahteva kojim je tražio da ova presuda služi kao osnov za zaključenje ugovora o zakupu stana na neodređeno vreme broj vv u ulici GG broj aa u Beogradu. Izrekom u tački IV tužilac je obavezan da tuženom nakandi troškove parničnog postupka u iznosu od 255.000,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Beogradu broj Gž. 7288/05 od 16. februara 2006. godine, izrekom u tački I preinačena je presuda Prvog opštinskog suda u Beogradu IV P. 2064/04 od 05. novembra 2004. godine u stavu I i II izreke, tako što je usvojen tužbeni zahtev i tuženi obavezan da se sa svim licima i stvarima iseli iz stana broj vv u zgradi broj vv u ulici GG u Beogradu i da taj stan ispražnjen od lica i stvari preda tužiocu u državinu u roku od 15 dana po dostavljanju presude, a odbijen je kao neosnovan protivtužbeni zahtev kojim je tuženi tražio da se utvrdi da ima pravo da u svojstvu zakupca na neodređeno vreme koristi isti san, što je tužilac dužan da prizna i trpi. Izrekom u tački II preinačeno je rešenje o troškovima parničnog postupka u stavu IV izreke prvostepene presude, tako što je tuženi obavezan da umešaču na strani tužioca naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 18.000,00 dinara.

Protiv navedene presude drugostepenog suda, reviziju je blagovremeno izjavio tuženi, zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 386. saveznog ZPP, u vezi člana 491. stav 4. republičkog ZPP i našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je nosilac prava korišćenja i raspolaganja na stanu iz predmeta ovoga spora. Tuženi je rođen u ovom stanu i živio je u tom stanu kao član porodičnog domaćinstva svojih roditelja (otac je bio nosilac stanarskog prava, a preminuo je 07. juna 1989. godine). Tuženi se 1979. oženio i u stanu živio sa suprugom do 1980. godine kada su stan zajedno napustili, te im je nakon promena više adresa konačno dodeljen trosoban stan u površini od 64m² u ulici DD, od čega je tuženom priznato pravo svojine na 17m², dok je na preostalom delu površine nosilac stanarskog prava bila njegova tadašnja supruga, sa kojom se razveo __ 1989. godine. On je na osnovu sopstvene izjave overene pred Prvim opštinskim sudom u Beogradu dana 01. aprila 1991. godine brisan iz ugovora o korišćenju toga stana, koji je sve vreme koristila i posle razvoda braka njegova bivša supruga, kojoj je pored svojstva nosioca stanarskog prava na delu stana preneto i pravo susvojine na stanu.

Polazeći od utvrđenog činjeničnog stanja, prvostepeni sud je odbio tužbeni zahtev a usvojio protivtužbeni zahtev, dok je drugostepeni sud preinačio prvostepenu presudu i tužbeni zahtev usvojio, a protivtužbeni odbio, uz razloge koje u celini prihvata i Vrhovni sud, pa su neosnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Tuženi je, sa svojom suprugom stan iz predmeta ovoga spora prestao da koristi 1980. godine, dok je njegov otac, kao nosilac stanarskog prava još bio živ. On je stan napustio, bez namere da se u njega vraća, u međuvremenu mu se rodilo dvoje dece i stambena potreba mu je rešena na odgovarajući način za četvoročlano porodično domaćinstvo dodelom trosobnog stana u površini od 64m² u ulici DD, na kome je tuženom bilo priznato pravo svojine na 17m², dok je na preostalom delu za nosioca stanarskog prava bila određena njegova tadašnja supruga. Zbog izloženog, bez uticaja je na rešenje spornog odnosa da li se tuženi nakon faktičkog prestanka zajednice života sa bivšom suprugom 1985. godine vratio u stan iz predmeta ovoga spora ili nije, jer i u slučaju njegovog vraćanja u stan, nisu bili ispunjeni uslovi iz odredbe člana 9. stav 3. Zakona o stambenim odnosima RS iz 1985. godine, da kao raniji član porodičnog domaćinstva ponovo stekne svojstvo člana porodičnog domaćinstva sa nosiocem stanarskog prava, jer u vreme smrti nosioca stanarskog prava nije duže vreme neprekidno sa njim živio u stanu (najmanje 10 godina). Ovo tim pre, što je tek 01. parila 1991. godine, na osnovu sopstvene izjave overene pred Prvim opštinskim sudom u Beogradu brisan iz ugovora o korišćenju stana u ulici DD. Iz toga razloga, u momentu smrti oca kao nosioca stanarskog prava 07. juna 1989. godine nisu bili ispunjeni uslovi iz odredbe člana 19. i 20. navedenog Zakona da trajno nastavi da stan koristi pod uslovima iz toga zakona.

Navodima revizije napada se utvrđeno činjenično stanje, što nije dozvoljeno u postupku po reviziji na osnovu odredbe člana 385. stav 3. ZPP.

Imajući rečeno u vidu, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu člana 393. saveznog ZPP u vezi člana 491. stav 4. republičkog ZPP.

Predsednik veća-sudija

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RR